

Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?

Mattheüs 13

10 En de discipelen tot Hem komende, zeiden tot Hem: *Waarom spreekt Gij tot hen (het Joodse Volk) door gelijkenissen?*

11 En Hij, antwoordende, zeide tot hen: *Omdat het u (de discipelen; gelovigen) gegeven is, de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen te weten, maar **dien is het niet gegeven.** (de ongelovige Joden, en ongelovigen in het algemeen)*

12 *Want wie heeft (geloof heeft in de Heere Jezus, de Zoon van God), dien zal gegeven worden (de Heilige Geest; eeuwig leven), en hij zal overvloediglijk hebben; maar wie niet heeft, (wie geen geloof heeft, ongelovig is) van dien zal genomen worden, ook dat hij heeft.*

13 *Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij (het Joodse Volk) ziende niet zien, en horende niet horen (horen= gehoorzamen= geloven), noch ook verstaan. (omdat zij niet geloven; omdat zij de Heere verwerpt)*

De vraag van de discipelen aan de Heere Jezus is: 'Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen'? Het antwoord is; 'Om zaken te verbergen'. De Heere Jezus zegt dat de verborgenheden voor *gelovigen* bestemd zijn, en niet voor *ongelovigen*. De gelijkenissen worden *niet* gebruikt om iets duidelijk te maken. Een gelijkenis *verbergt* juist de Waarheid. Niet omdat men het Woord van God niet zou *mogen* weten, of niet zou *mogen* begrijpen, maar omdat bepaalde hoorders, ongelovig zijn, en liever ongelovig willen *blijven*. *Daarom* blijven deze Bijbelse Waarheden, voor ongelovigen nog steeds verborgen. De gelijkenissen worden wél uitgelegd aan de discipelen, de gelovigen. De Heere Jezus maakt deze Bijbelse Waarheden publiekelijk bekend, zodat het Joodse Volk niet te verontschuldigen is.

Verborgen Bijbelse Waarheden

De Heere Jezus maakt in de gelijkenissen het Nieuwe Verbond der Genade bekend. Hij spreekt tot degenen die *wel* in Hem geloven over het Werk dat de Heere zal doen in Zijn Verborgen Hemelse Koninkrijk. Op een cryptische, verborgen manier. Het Joodse Volk wilde de Messias, en Zijn Koninkrijk, niet aanvaarden. Zij heeft Hem verworpen, en verwerpt Hem nog steeds. Tot op heden is er daarom nog geen geopenbaard Koninkrijk op aarde. De Heere Jezus Christus is momenteel Koning van Zijn *Verborgen* Koninkrijk in de Hemel. Bij Zijn Wederkomst zal dit Koninkrijk zich uitbreiden over de aarde.

De Verborgenheden van het Koninkrijk der Hemelen

De Verborgenheden van het Koninkrijk der Hemelen, beslaan een periode van *twee* Bedelingen. Namelijk de Bedeling waarin wij *nu* leven, de *vijfde* 'Bedeling der Genade Gods', ofwel 'de Bedeling der Verborgenheid'. En de *zesde* Bedeling; 'de Bedeling van de Volheid der tijden'. De zesde Bedeling begint bij de Wederkomst van Christus. Sinds de Opstanding van Christus leven wij in de *vijfde* Bedeling. De Heere maakt ons nu bekend met Zijn Wil, en Zijn Plan. Op grond van geloof kunnen wij gemeenschap hebben met de Verborgenheden van het Koninkrijk der Hemelen. Dit is dus, tot op heden, nog niet gegeven aan het ongelovige Joodse Volk. Het Joodse Volk is ongelovig omdat zij de Heere Jezus Christus niet erkennen als de Messias. Niemand komt tot de Vader dan door de Zoon.

Efeze 1

9 Ons (de Gemeente, Zijn Lichaam; gelovigen) bekend gemaakt hebbende (via Zijn Woord en Geest) de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf

10 Om in de bedeling van de volheid der tijden (=zesde Bedeling), wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is; (het Hemels Koninkrijk zal zich dan uitbreiden over de aarde)

Drie gelijkenissen in Lukas 15

In Lukas vijftien staan *drie* gelijkenissen. Er zitten altijd veel typologische, en profetische betekenissen in een gelijkenis. De hoofdgedachte uit dit vijftiende Hoofdstuk uit Lukas is 'Dat wat verloren was, terug te vinden, en te brengen naar de oorspronkelijke eigenaar'. De Heere Jezus reageerde doorgaans op dingen die om Hem heen gebeurde, en ging daar dan wat dieper op in. Hij sprak meestal naar aanleiding van de weerstand die Hij ondervond van de godsdienstige leiders in die dagen. Hij had geen problemen met de ongelovigen, maar juist met Schriftgeleerden en Farizeeën. Zij verweten de Heere Jezus dat Hij omging met zondaren. Zijn publiek bestond uit zondaren, tollenaars, en hoeren. Zij luisterden naar Hem, geloofden Hem, en kregen daarna vergeving van zonden.

Het verloren schaap

Lukas 15

1 En al de tollenaars en de zondaars naderden tot Hem, om Hem te horen.

2 En de Farizeeën en de Schriftgeleerden murmureerden, zeggende: Deze ontvangt de zondaars, en eet met hen.

3 En Hij sprak tot hen deze gelijkenis, zeggende:

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?

5 En als hij het gevonden heeft, legt hij het op zijn schouders, verblijd zijnde.

6 En te huis komende, roept hij de vrienden en de geburen samen, zeggende tot hen: Weest blijde met mij; want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was.

7 Ik zeg ulieden, dat er alsoo blijdschap zal zijn in den hemel over een zondaar, die zich bekeert, meer dan over negen en negentig rechtvaardigen, die de bekering niet van node hebben.

De Goede Herder

De Heere als Herder. *Zijn* schapen zijn een beeld van gelovigen in het algemeen. Het zijn schapen die Zijn Stem horen, en Hem dus gehoorzaam zijn, en Hem volgen. Niet *alle* schapen in de Bijbel horen (al) bij Zijn stal of kudde. Schapen zijn dus niet *altijd* een beeld van gelovigen. In het Oude Testament was de kudde het Volk Israël. In *onze* dagen is de Gemeente, Zijn Lichaam, de kudde, die haar Herder volgt. Wat doet de Goede Herder? Hij zorgt voor ons. Hij waakt over ons. Hij beschermt ons. Hij bewaart ons in Zijn Hand. Hij brengt ons naar Zijn geestelijk Voedsel. Wij zouden daarom niet afdwalen van de kudde, maar Zijn Stem volgen. (zie ook de studies 'Psalm 23; De Heere is mijn Herder', en 'Ik ben de Goede Herder; Ik ben de Deur')

Herder = רעהו = Ra-ah = Vriend; Naaste; Weiden

Schaap = צֹן = Tzown

Psalm 95 **gaat over de ongelovige schapen van de kudde Israël, in onze Bedeling**

7 Want Hij is onze God, en wij zijn het volk Zijner weide, en de schapen Zijner hand. Heden, zo gij Zijn stem hoort, (alleen als je Zijn Stem gehoorzaamt, en Hem volgt, hoor je bij Zijn Kudde)

8 Verhardt uw hart niet, gelijk te Meriba, gelijk ten dage van Massa in de woestijn;

9 Waar Mij uw vaders verzochten, Mij beproefden, ook Mijn werk zagen.

10 Veertig jaren heb Ik verdriet gehad aan dit geslacht (het ongelovige Volk Israël in de woestijn, zij vertrouwde niet op de Heere), en heb gezegd: Zij zijn een volk, **dwalende van hart**, en zij kennen Mijn wegen niet. (ongelovige schapen)

11 Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Zo zij in Mijn rust zullen ingaan! (de Rust van het Nieuwe Verbond der Genade)

Psalm 100 **gaat over de gelovige schapen van de kudde Israël, in de toekomst**

1 Een lofzang. Gij ganse aarde! juicht den HEERE.

2 Dient den HEERE met blijdschap, komt voor Zijn aanschijn met vrolijk gezang.

3 Weet, dat de HEERE is God; Hij heeft ons gemaakt (en niet wij), Zijn volk en de schapen Zijner weide.

Eenvoudig

Zo op het eerste gezicht lijkt de gelijkenis van het verloren schaap eenvoudig uit te leggen. 'Dat verloren schaap is een zondaar die gevonden wordt, omdat hij zich bekeerd. Hij bekeert zich, want de Herder zoekt hem. Die Herder heeft honderd schapen, en raakt er één kwijt, en dat blijkt die zondaar die zich bekeerd. Die andere schapen, die negenennegentig rechtvaardigen hebben geen bekering nodig. Einde verhaal'. We kunnen van deze gelijkenis ook een Evangelisatie-verhaal maken; 'Dat ieder mens van nature een zondaar is, en verloren is, en zich vooral moet laten vinden. Op die manier zal men dan behouden blijven'. Maar in een gelijkenis is dus *meer* te vinden. Er zitten *verborgenheden* in. We bekijken in deze studie verschillende *toepassingen* van de gelijkenis van het verloren schaap. Dan zal blijken dat bovenstaande eenvoudige uitleg van de gelijkenis eigenlijk helemaal niet klopt!

Lukas 15

1 En al de tollenaars en de zondaars naderden tot Hem, om Hem te horen.

Vergeving van zonden door geloof in Hem

Deze tollenaars, en zondaars, wilden de Heere Jezus graag horen spreken. Hij predikte over het Koninkrijk, en Hij riep hen op zich te bekeren. Zij zijn geen zondaars omdat de Farizeeën en Schriftgeleerden dit van hen zeggen, maar zij *weten*, en *geloven* dit, omdat de Schrift dit van hen zegt. Zij zijn zich ervan bewust dat zij, in het dagelijks leven, zondaren blijken te zijn. De Heere heeft daar geen enkel probleem mee. Hij predikt juist Zijn Genade, en Vergeving van zonde, door geloof in Hem.

Hoeren in de Bijbel

Jeremia 31

31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël (tien-stammen) en met het huis van Juda (twee-stammen) een nieuw verbond zal maken;

32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, **hoewel Ik hen getrouwd had**, spreekt de HEERE;

Hoeren en tollenaars staan in de Bijbel typologisch niet alleen voor 'zondaren in het algemeen', maar specifiek voor de *tien-stammen van Israël*. Hoeren zijn een beeld van *ontrouw*, ontrouw aan de eigen Man. Was Israël niet de vrouw van de Heere, was zij niet met Hem getrouwd?! Hoerij staat voor ontrouw; getrouwd, en daarna ontrouw aan de eigen man. Net zoals de tien-stammen ontrouw waren aan het 'Huwelijksverbond' met de Heere. De tien-stammen waren immers weggelopen bij haar eigen Man. Zij wilden Hem niet meer. Zij dienden liever de afgoden. Uiteindelijk heeft de Heere hen verstrooid onder de heidenen.

Jeremia 31

31 Ziet, de dagen komen (na de 70^e Jaarweek), spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël (10-stammen) en met het huis van Juda (2-stammen) een nieuw verbond (het Nieuwe Verbond der Genade) zal maken;

32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb (het Oude Verbond der Wet; het Huwelijksverbond met Israël), ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij **vernietigd** hebben, **hoewel Ik hen getrouwd had**, spreekt de HEERE; (het Huwelijksverbond is verbroken, het Volk was ontrouw aan de Heere, en diende afgoden)

Tollenaars in de Bijbel

Tollenaars waren Joden die de heidenen (=niet-Joden) dienden. Ze verzamelden belasting voor de Keizer in Rome. Het beroep van tollenaar werd gezien als *verraad* aan het Joodse Volk. De belasting kwam immers niet terecht bij de Joodse overheid, maar in Rome. De tollenaars hielden ook nog een bedrag voor zichzelf. En omdat het Joodse Volk *meende* een dienstknecht van God te zijn, beschouwde zij een tollenaar als een vijand van God, en Zijn Woord.

Ontrouw aan de Heere

De tien-stammen waren altijd al *ontrouw* in hun priesterlijke dienst aan de Heere, en aan Zijn Woord; zij dienden altijd *andere* heren, namelijk de afgoden. Zij waren *ontrouw* aan hun naam Israël, en aan hun Eerstgeboorterecht, met de daarbij behorende verantwoordelijkheid om een Koninklijk Priesterdom van de Heere te zijn. Zij waren trouw aan de Keizer in plaats van aan God.

De tien-stammen verstrooid

Hoeren en tollenaars zijn dus een beeld van zondaren in het algemeen, maar zijn specifiek een beeld van de ontrouwe tien-stammen van Israël. De Heere heeft hen, vanwege hun ontrouw, door de Assyrische legers laten wegvoeren uit het land Israël. In ballingschap. De Assyriërs hebben de tien-stammen, voor het grootste gedeelte, verstrooid onder de volkeren. In het gebied van Israël, waar de tien-stammen woonden, hebben zij een *ander* overwonnen volk geplaatst. De Samaritanen. Het restant van de tien-stammen heeft zich vermengd met dit vreemde volk. De twee-stammen minachtten dit vermengde Volk wat in dat gebied leefde. Zij werden door het Joodse volk als *heidenen* beschouwd.

Belangrijke positie

De tien-stammen waren dus verstrooid onder de heidenen, en werden *gerekend* tot heidenen. Maar omdat zij in het verleden Gods Verbondsvolk, en tevens Gods vrouw waren, hebben zij een belangrijke positie binnen de overige heidenen. Het was, in de tijd van de Heere Jezus, algemeen bekend dat de tien-stammen zich hoofdzakelijk hadden gevestigd langs de Middellandse Zee, de Egeïsche Zee, en langs heel de kust van Europa.

2 En de Farizeën en de Schriftgeleerden murmureerden, zeggende: Deze ontvangt de zondaars, en eet met hen.

Protest

Lukas 7

34 De Zoon des mensen is gekomen, etende en drinkende, en gij zegt: Ziet daar, een Mens, Die een vraat en wijnzuiper is, een Vriend van tollenaars en zondaren.

De Farizeeën protesteerden dat de Heere Jezus predikte. *Zij* waren immers de Schriftgeleerden, maar hun uitleg was gebaseerd op *traditie*, en niet op geloof. De Farizeeën en Schriftgeleerden voelden zich gepasseerd door de Heere Jezus. *Zij* waren jaloers. *Zij* waren immers de 'rabbi's' van het Joodse Volk! *Zij* plaatsten zich boven iedereen, en waren erg blij met zichzelf. Dat de Heere Jezus omgaat met *dit* uitschot van hoeren en tollenaars, is in de ogen van de Schriftgeleerden tot degradatie van hun stand, en aanzien als rabbi. (rabbijn; leraar).

De Heere Jezus eet met hen

De Heere Jezus houdt zelfs *maaltijd* met tollenaars en zondaars. Eten is in de Bijbel een beeld van *gemeenschap*; deel hebben aan *hetzelfde* voedsel, en dus deelhebben aan *hetzelfde* leven. De Heere nodigt ook nu iedereen uit tot de Maaltijd, om gemeenschappelijk deel te hebben aan Zijn Opstandingsleven. Het leven onder het Nieuwe Verbond der Genade.

Lukas 5

30 En hun Schriftgeleerden en de Farizeën murmureerden tegen Zijn discipelen, zeggende: *Waarom eet en drinkt gij met tollenaars en zondaren?*

31 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Die gezond zijn, hebben den medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn.

32 Ik ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen (of zij die menen rechtvaardig te zijn), maar zondaren tot bekering.

3 En Hij sprak tot hen deze gelijkenis, zeggende:

Hooghartig

Lukas 7

29 En al het volk, Hem horende, en de tollenaars, die met den doop van Johannes gedoopt waren, rechtvaardigden God. (Door de doop, drenking, in Christus, ofwel wedergeboorte, laat je zien aan God dat Hij rechtvaardig is in Zijn oordeel over de natuurlijke, zondige, mens)

30 Maar de Farizeën en de wetgeleerden hebben den raad Gods tegen zichzelf verworpen, van hem niet gedoopt zijnde. (de Farizeeën willen zich niet onderwerpen aan God en Zijn Woord, zij vinden zichzelf helemaal niet zondig)

De tollenaars zijn zich ervan bewust dat zij zondaars zijn, en laten zich dopen. In geloof geven de tollenaars gehoor aan de boodschap tot *bekering*. Door je te laten dopen, rechtvaardig je God. Dopen is een beeld van dood en Opstanding, ofwel wedergeboorte. Door je te laten dopen, verklaar je aan de Levende God, dat de weg van dood en Opstanding, de rechtvaardige weg is. Iemand rechtvaardigen, is niet iemand rechtvaardig *maken*, maar rechtvaardig *verklaren*. Niet omdat wij geen schuld hadden, maar omdat die schuld betaald is door de Levende God. God heeft ons rechtvaardig verklaard, op grond van *geloof* in de Heere Jezus Christus. Hij heeft, in Zijn kruisdood en Opstanding, de zondes Schuld van heel de mensheid betaald. Hij heeft aan de eis van de Wet voldaan *in onze plaats*. Recht betekent 'volgens de regels van de Wet'.

Romeinen 5

1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede (=éénwording) bij God, door onzen Heere Jezus Christus;

Zieken hebben een arts nodig

De Heere Jezus sprak tegen de *Farizeeën, de tollenaars, en zondaars*, dat de zieken een heelmeester nodig hebben, en niet degenen die *gezond* zijn. De Farizeeën vinden *zichzelf* gezond, zij hebben geen genezing nodig. Ze kijken neer op de Heere Jezus, en geloven niet dat Hij de Messias is. De Heere Jezus kan geen vergeving schenken aan degenen die *denken* zonder zonden te zijn. Alleen *geloof* kan iemand rechtvaardigen voor God. De tollenaars realiseren zich dat zij zondig zijn, zij *belijden* dat zij schuldig staan tegenover God. *Ieders* oude mens is zondig, zowel van gelovigen als ongelovigen. De mens wordt zondig geboren. De erfzonde. (zie ook de studie 'Wat is erfzonde?')

Zonden belijden

Let wel; wij *hoeven* onze zonden niet te belijden. Onze Hogepriester, de Heere Jezus Christus, wast onze handel en wandel in deze oude Schepping schoon. Zoals de Heere Jezus ook *ongevraagd* de voeten waste van de discipelen. Maar wij zouden wél *erkennen* dat onze oude mens nog zondigt. Wij worden immers zondig geboren. Wij zouden er wél van *doordrongen* zijn dat wij de Hogepriester heel hard nodig hebben om onze oude mens te reinigen. Zodat wij hier, nog in ons zondige vlees, de Heere tóch kunnen dienen. Wij zouden ook niet vergeten dat wij de dood en Opstanding van de Heere Jezus Christus nodig hebben gehad om *nieuwe* schepselen in Christus te zijn. Hij heeft ons zondeprobleem daarmee opgelost. Wij waren immers dood (geen communicatie met God mogelijk) door de misdaden en zonden. Dankbaarheid, voor vergeving van zonden, en nieuw leven, is dus op zijn plaats.

1 Johannes 1

8 Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben (het vlees; de oude, natuurlijke mens), zo verleiden wij ons zelve, en de Waarheid is in ons niet. (ieders natuurlijke mens wordt zondig geboren. De oude mens is per definitie zondig, ongeacht wat hij wel of niet doet)

9 Indien (in het geval dat) wij (gelovigen) onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid. (als je vanwege een bezwaard geweten tóch je zonden afzonderlijk wil belijden, mag dat natuurlijk altijd. Maar dit hoeft dus niet)

10 Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons.

Zichzelf rechtvaardigen

Lukas 16

14 En al deze dingen hoorden ook de Farizeën, die geldgierig waren, en zij beschimpten (uitschelden) Hem.

15 En Hij zeide tot hen: Gij zijt het, **die uzelve rechtvaardigt** voor de mensen; maar God kent uw harten; want dat hoog (hooghartig, zich boven anderen stellen) is onder de mensen, is een gruwel voor God.

Lukas 15

7 Ik zeg ulieden, dat er alzo blijdschap zal zijn in den hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negen en negentig rechtvaardigen (de Farizeeën die zichzelf rechtvaardigden), die de bekering niet van node hebben. (zij denken, en vinden dat zij zich niet hoeven bekeren)

De Farizeeën wijzen de prediking van het Koninkrijk van God af, het Evangelie werd door hen geweigerd. De hoeren en tollenaars wisten wél dat zij zondig waren, maar de Farizeeën rechtvaardigden *zichzelf*, zij rekenden *zichzelf* als rechtvaardigen voor God. In de gelijkenis vinden de negenenegentig schapen, de Farizeeën, *zichzelf* rechtvaardig.

De negenenegentig schapen zijn de Farizeeën

De Farizeeën *zijn* niet gerechtvaardigd, maar zijn hooghartig, en willen zich niet onderwerpen aan God, en Zijn Woord. Zij beschouwen zichzelf als Gods Volk, en zonen van Abraham. Zij

beschouwen zichzelf als de kudde van de Heere. Maar dat ene verloren schaap laat zich vinden, omdat hij weet dat hij vergeving van zonden nodig heeft. De negenenegentig schapen zijn de Farizeeën, en leidslieden van het Joodse Volk. Het verloren schaap weet zichzelf een zondaar, zoals de hoeren en tollenaars en zondaars uit de gelijkenis. Zij onderwerpen zich aan God en Zijn Woord. Dit is één toepassing van de gelijkenis van het verloren schaap.

Zacheüs

De volgende toepassing van de gelijkenis van het verloren schaap, vinden we in Lukas negentien. Daar zit een tollenaar, Zacheüs, in een vijgenboom te wachten tot hij Jezus kan zien, en ontmoeten. (zie ook de studie 'Zacheüs')

Lukas 19

1 En Jezus, ingekomen zijnde, ging door Jericho. (=beeld van de wereld)

2 En zie, er was een man, met name geheten Zacheüs (betekent rein en zuiver); en deze was een overste der tollenaars, en hij was rijk;

3 En zocht Jezus te zien, wie Hij was; en kon niet vanwege de schare (=menigte), omdat hij klein van persoon was.

4 En vooruitlopende, klom hij op een wilden vijgeboom (beeld van het ongelovige Joodse Volk), opdat hij Hem mocht zien; want Hij zou door dien weg voorbijgaan.

5 En als Jezus aan die plaats kwam, opwaarts ziende, zag Hij hem, en zeide tot hem: Zacheüs! haast u, en kom af (verneder je, leg de oude mens af); want Ik moet heden in uw huis (hart) blijven.

6 En hij haastte zich en kwam af, en ontving Hem met blijdschap.

7 En allen, die het zagen, murmureerden, zeggende: Hij is tot een zondigen man ingegaan, om te herbergen.

8 En Zacheüs stond, en zeide tot den Heere: Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik den armen; en indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder.

9 En Jezus zeide tot hem: Heden is dezen huize zaligheid (=nieuw, eeuwig leven)geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is. (Abraham is de vader van alle gelovigen)

10 Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was.

In je laatste hemd zitten geen zakken

De Heere Jezus ging dus Jericho binnen, en daar was een kleine man. Zacheüs de tollenaar. De naam Zacheüs betekent 'rein, zuiver'. Zacheüs was een tollenaar, en absoluut niet geliefd bij het Joodse Volk. Het verzamelde geld was grotendeels voor de Romeinen. Schatten verzamelen in deze wereld, doe je altijd voor een ander. Je neemt immers uiteindelijk niks mee. Alles wat de mens produceert in deze gevallen wereld, is onderworpen aan de ijdelheid, ofwel leegheid. Het dient tot niets.

Zacheüs wilde de Heere Jezus zien

Lukas 19

3 En zocht Jezus te zien, wie Hij was; en kon niet vanwege de schare, omdat hij klein van persoon was.

Maar Zacheüs was schijnbaar niet tevreden. Wereldse rijkdom geeft slechts heel even voldoening. Hij zocht de Heere Jezus te zien. In het verhaal wordt geen kwaad woord over Zacheüs gezegd, terwijl hij toch geen lieverdje was. Hij heulde immers met de vijand. Maar de Heere Jezus maakte hem geen verwijt. Zacheüs begreep dat zijn schatten nergens toe leidden. Het is hier allemaal van tijdelijke aard. Wij zijn vergankelijk, en alle zienlijke dingen zijn vergankelijk.

2 Korinthe 4

18 Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig.

De positie van Zacheüs is de positie van de natuurlijke mens

De positie van Zacheüs, is de positie van de natuurlijke mens in het algemeen; 'in Jericho, en belastingverzamelaar, maar op zoek'. En Zacheüs was actief bezig met het zoeken naar de Heere. Eigenlijk op zoek naar 'de zin van het leven'. Zoals elk mens. Maar Zacheüs kon niet zien 'vanwege de schare'; de meerderheid kon hem niet helpen. Als Zacheüs zich wat aan zou trekken van de *massa*, dan zou hij de Heere Jezus *nooit* zien. En dat is de geschiedenis van de volkeren, van Israël, en de geschiedenis van vandaag. 'Als je met de massa meeloopt, zie je Hem *nooit*, daar ben je dan te klein voor. De schare houdt ons van het Woord af'.

Zélf verantwoordelijk

Galaten 6

4 Maar een iegelijk beproeve zijn eigen werk; en alsdan zal hij aan zichzelf alleen roem hebben, en niet aan een anderen.

5 Want een iegelijk zal zijn eigen pak (=verantwoording) dragen.

De Schrift leert dat de Waarheid altijd in *minderheid* is. Een overblijfsel. De Waarheid is in Christus. En degene die in Hem geloven, worden het *gelovig overblijfsel* genoemd. Een minderheid onder de volkeren, en een minderheid onder Israël. Je moet je individueel opstellen, en persoonlijke initiatieven ontwikkelen. Je moet, *zonder* de schare, op zoek gaan. Het is niet 'samen op Weg', maar 'ieder drage zijn eigen pak'. Wij dragen elk onze *eigen* verantwoording hierin. Geloven is een *persoonlijke* keuze. Je kunt je straks achter niets of niemand verschuilen!

Zoekt en gij zult vinden

Zodra je begint te zoeken, zoekt de Heere jou. Wie de Waarheid zoekt, zal de Waarheid vinden. Dat is een garantie. Zacheüs zocht de Heere Jezus, en de Heere Jezus zorgde ervoor dat hij Hem kon vinden. Want de Heere is gekomen om te zoeken wat verloren is.

1 Johannes 4

9 Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem.

10 **Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden**

Handelingen 17

27 Opdat zij **den Heere zouden zoeken**, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons. (=het was Gods bedoeling dat zij Hem zouden zoeken, en al tastend zouden kunnen vinden, aangezien Hij van niemand van ons ver weg is)

Letterlijke toepassing op de natuurlijke mens

Lukas 19

9 En Jezus zeide tot hem: Heden is dezen huize zaligheid (=behouden zijn; gered zijn) geschied nademaal ook deze (Zacheüs de tollenaar) een zoon van Abraham is.

10 Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken (te redden), **dat verloren was.**

Zacheüs kwam tot bekering. Een zoon van Abraham, is een erfgenaam van Abraham. Abraham is de vader van alle gelovigen. Zacheüs is gelovig geworden. Degene die verloren was, was Zacheüs. Hij is dus het verloren schaap, dat is gevonden door de Heere. Dit is de *letterlijke* toepassing van de gelijkenis van het verloren schaap. (Maar klopt deze toepassing wel?) Een ongelovige die tot bekering komt, nadat hij zich heeft laten vinden. Ook wij waren eens verloren. Wij waren die tollenaars, hoeren, en zondaars. Ieder mens is immers een zondaar, maar Hij kwam tot ons. Hij wil(de) graag maaltijd houden met ons, en in ons hart, ons huis, komen wonen.

1 Petrus 2

25 Want gij (ieders natuurlijke mens; het vlees) waart als dwalende schapen (verstrooide Joden die tot bekering zijn gekomen); maar gij zijt nu bekeerd tot den Herder en Opziener uwer zielen.

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?

Mens

Lukas 19

10 Want **de Zoon des mensen** is gekomen, om te zoeken en zalig te maken (te redden), dat verloren was.

Johannes 10

11 Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen.

De mens met de honderd schapen is dus de *Zoon des mensen*. De Heere Jezus zegt in Johannes tien dat *Hij* de Goede Herder is.

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?

Verloren is afgedwaald

Mattheüs 18

11 Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken, **dat verloren was**.

12 Wat dunkt u, indien enig mens honderd schapen had, en een uit dezelve **afgedwaald ware**, zal hij niet de negen en negentig laten, en op de bergen heengaande, het afgedwaalde zoeken?

Als je het woord 'verloren' googelt, dan staat er onder andere; 'kwijtgeraakt, doelloos, afgedwaald'. Het gaat in deze gelijkenis niet over degenen die zich niet als verloren beschouwen. Het gaat helemaal niet over hen die niet op zoek zijn. Het gaat om hen die *verloren* zijn, de weg *kwijt* zijn geraakt, afgedwaald zijn'. Deze groep moet *teruggevonden* worden, volgens de gelijkenis van de Heere Jezus. De Heere Jezus gaat er in de gelijkenis van het verloren schaap vanuit dat er een *minderheid* is die verloren is. Verloren zijn heeft hier dus niks te maken met *behoudenis*. De term 'verloren gaan' gaat hier over degene die *verdwaald* is, die de weg naar huis niet meer weet. Het schaap is van de route afgedwaald, het is van de Herder *weggelopen*. En de Herder wil zijn schaap *terug*.

Psalm 119

175 Laat mijn ziel leven, en zij zal U loven, en laat Uw rechten mij helpen.

176 Ik heb **gedwaald als een verloren schaap**; zoek Uw knecht, want Uw geboden (onderwijs; het (aan)geboden Woord) heb ik niet vergeten.

Eens een kind van God, altijd een kind van God

Een ongelovige die in zijn leven nooit tot geloof komt, dus kiest voor ongelooft, die gaat verloren in de zin van 'hij is niet behouden, en krijgt geen eeuwig leven'. Een gelovige wordt niet behouden omdat hij zo netjes leeft, maar hij wordt behouden om zijn *geloof*. Je ontvangt eeuwig leven op grond van *geloof* alleen. Het nieuwe leven, dat uit God geboren is door wedergeboorte, kun je *nooit* meer kwijtraken. Eens een kind van God, altijd een kind van God. Als je jouw aardse vader niet meer wilt zien, en geen contact met hem wilt, blijft hij tóch je vader. Zo is het ook met onze Hemelse Vader. De gelovige mens kan ontrouw worden, maar God *blijft* getrouw.

Hebreeën 6

4 Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn,

5 En gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw,

6 En afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken.

1 Korinthe 3

15 Zo iemands werk (werken tbv van jezelf en de Oude Schepping)zal verbrand worden, die zal schade lijden; **maar zelf zal hij behouden worden**, doch also als door vuur.

2 Timotheüs 2

13 Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelven niet verloochenen.

Eeuwig leven raak je nooit meer kwijt

Efeze 1

13 In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, **nadat gij geloofd hebt**, zijt verzegeld geworden met den **Heiligen Geest** der belofte;

Iedereen die het Evangelie hoort, en het vervolgens gelooft, is vanaf dat moment verzegeld met de Heilige Geest. Op grond van geloof in het Woord der Waarheid, ontvangt men *direct*, Gods Heilige Geest. Wij hebben de Geest voor *eeuwig* ontvangen. Wij kunnen de Geest *bedroeven* of *uitblussen*, maar *nooit* meer kwijt raken. Verkregen eeuwig leven is dus écht voor eeuwig! (zie ook de studie 'de Geest bedroeven, uitblussen of lasteren')

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?

Afvalligen

Schapen	= צֹוֹן	= Tzown	= Kudde
Goedgunstigheid	= רְצוֹן	= Ratzown	= Heerlijkheid; Begeerlijkheden
Moedwil	= רְצוֹן	= Retzown	= Naar hun eigen welbehagen;

Als gelovige in Christus kun je dus wél verloren gaan in de zin van 'de weg kwijtraken'. Door de Heere God niet meer bij jouw leven te betrekken. Door je helemaal van de Heere af te keren. Door een levenswandel naar het vlees, en naar de oude mens. Op *deze* manier zal die gelovige straks 'schade lijden, oftewel 'naakt komen te staan'. Dit houdt in dat er dan in de eeuwig toekomst geen Erfenis of Loon is. Afvalligen, verloren schapen, hebben eeuwig leven, maar delen straks niet in de Heerlijkheid in Christus. De volgende toepassing van de gelijkenis van het verloren schaap, is dat het schaap alleen de weg kwijt was, maar weer gevonden werd door de Goede Herder. De Herder *zoekt* wat verloren was, en het schaap heeft zich weer laten vinden. Net zoals bij de gelijkenis van de *verloren zoon*.

1 Timotheüs 4

1 Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen **afvallen van het geloof** (deze afvallige behoudt eeuwig leven), zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen,

2 Door geveinsdheid der leugensprekers, **hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid**;

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?

Verlies

In deze gelijkenis gaat het over honderd schapen, eentje daarvan raakt *verloren*. Wordt dit schaap behouden of niet? Ja, in deze gelijkenis juist wél. Dit schaap wordt immers *gevonden*, en weer teruggebracht. De Herder heeft Zich bekommerd over het verdwaalde schaap. Het *verloren* schaap impliceert ook dat iemand het *kwijtgeraakt* is. Als een mens verloren gaat, dan is dat, in de eerste plaats, een verlies voor de Heere. Als de wereld verloren is in zonden en misdaden dan is dat, op de eerste plaats, een verlies voor de Schepper! Als er iets *verloren* is, moeten we bedenken of er ook iemand gaat *zoeken*...

De verliezer zoekt wat hij verloren heeft

Lukas 15

6 En te huis komende, roept hij de vrienden en de geburen samen, zeggende tot hen: Weest blijde met mij; want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was. (afgedwaald vd kudde)

--

9 En als zij dien gevonden heeft, roept zij de vriendinnen en de geburinnen samen, zeggende: Weest blijde met mij; want ik heb den penning gevonden, dien ik verloren had.

--

24 Want deze mijn zoon was dood, en is weder levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden! En zij begonnen vrolijk te zijn.

In de drie gelijkenissen uit Lukas vijftien gaat het over ‘de verliezer die zoekt wat hij verloren heeft. Dat wat verloren was, wordt teruggevonden’. Dat is de essentie van alledrie de gelijkenissen in Lukas vijftien., want ‘de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken, en zalig te maken, te redden, dat verloren was’. Zonder twijfel. **Alles** wat God ooit verloren heeft, vindt Hij ook weer terug. Het probleem is echter dat er sommigen zijn die zich niet *laten* vinden, maar *daar* gaan deze gelijkenissen niet over. Deze gelijkenis gaat over de Herder *die al een kudde had* van geteld honderd schapen, en er is er één *vermist*. Dit afgedwaalde schaap behoorde tot *Zijn* kudde, dit schaap was *Zijn* bezit. Het was dus een *gelovig* schaap. Dit honderdste schaap werd gezocht, en teruggevonden. Deze informatie *beperkt* eigenlijk de toepassing van deze gelijkenis...

Kan niet op de wereld worden toegepast

We hebben de gelijkenis van het verloren schaap toegepast op de *natuurlijke* mens aan de hand van Zacheüs. Dat is een *veelgehoorde* uitleg, maar feitelijk *kan* de gelijkenis van het verloren schaap helemaal niet toegepast worden op de natuurlijke mens! Deze gelijkenis kan niet toegepast worden op de situatie van deze wereld, waarin veel mensen wonen, en als zondaren geboren worden, maar de Heere is gekomen om zondaren te zoeken en zalig te maken. Er zijn immers genoeg mensen die *niet* teruggebracht worden, die daadwerkelijk *niet* behouden worden. Vanwege ongeloof voor *eeuwig* verloren gaan. Het gaat in deze gelijkenis niet over *zomaar* een kudde schapen die ergens leeft. Nee, het gaat over één kudde met een *duidelijke* schaapskooi met Eén Herder. Die kudde is uitdrukkelijk geteld, en ze horen bij elkaar. De hele kudde is *eigendom* van de Herder

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?

De kudde Israël

Johannes 10

*14 Ik ben **de** goede Herder (Die in het Oude Testament al genoemd, en beloofd, wordt...); en Ik ken de Mijnen, en worde van de Mijnen gekend.*

We hebben al gezien dat 'de mens', uit het vierde vers, de Heere is; namelijk de Goede Herder. Dit kunnen we vinden in Johannes tien. Daar gaat het over de Herder en de schapen. Johannes tien is trouwens niet *zomaar* een gelijkenis, maar een commentaar op Oudtestamentische profetieën. Met name op profetieën uit Ezechiël. We vinden in het Oude Testament dat Israël een *kudde* is. Israël bestaat uit *schapen*, en hun Koning wordt vergeleken met de *Goede Herder*, de Heere. Dit blijft zo de hele Bijbel door. In het Oude Testament wordt door de Heere geprofeteerd dat Israël *verzameld* zou worden, tesamen gezet zou worden *als schapen*. Vervolgens wordt gezegd dat zij Eén Koning over twaalf stammen zullen hebben. Eén Herder over de stal met twee-stammen, en over de stal met tien-stammen gelovige schapen. Die koning is Mijn knecht David, zegt de Heere. En David is de stamvader van de Heere Jezus. En wat deed David? Juist, hij was herder!!

Micha 2

*12 Voorzeker zal Ik u, o Jakob! gans **verzamelen**; voorzeker zal Ik Israëls overblijfsel (gelovig overblijfsel) **vergaderen**; Ik zal het **te zamen zetten** als **schapen** van Bozra (Petra); als een **kudde** in het midden van haar kooi (schaapskooi) zullen zij van mensen deunen.*

13 De doorbreker (de Heere Jezus Christus in Zijn Wederkomst) zal voor hun aangezicht optrekken; zij zullen doorbreken, en door de poort gaan, en door dezelve uittrekken; en hun koning (=Koning) zal voor hun aangezicht henengaan; en de HEERE (=Koning) in hun spits.

Ezechiël 34

*23 En Ik zal één enigen (Eén) **Herder** over hen verwekken, en Hij zal hen (Volk Israël) weiden, namelijk Mijn knecht David (een type van de Heere Jezus Christus); die zal ze weiden, en Die zal hun tot een Herder zijn.*

24 En Ik, de HEERE, zal hun tot een God zijn; en Mijn knecht David zal Vorst (De Heere Jezus Christus Koning) zijn in het midden van hen (het Volk Israël), Ik, de HEERE, heb het gesproken.

Er is maar Eén Goede Herder

De leidslieden van het Joodse Volk, werden ook herders genoemd, maar zij bleken *valse* herders te zijn. Deze herders weidden niet hun kudde, maar *zichzelf*! Er is maar één *goede* Herder, en dat is de Heere.

Jeremia 23

1 Wee den herderen, die de schapen Mijner weide ombrengen en verstrooien! spreekt de HEERE.

2 Daarom zegt de HEERE, de God Israëls, alzo van de herderen, die Mijn volk weiden: Gijlieden hebt Mijn schapen **verstrooid**, en hebt ze **verdreven**, en hebt ze **niet bezocht**; ziet, Ik zal over u bezoeken de boosheid uwer handelingen (een oordeel), spreekt de HEERE.

3 En Ik zal het overblijfsel (gelovig overblijfsel) Mijner schapen Zelf vergaderen uit al de landen, waarhenen Ik ze verdreven heb; en Ik zal ze wederbrengen tot hun kooien, en zij zullen vruchtbaar zijn, en vermenigvuldigen.

4 En Ik zal herderen over hen verwekken, die ze weiden zullen; en zij zullen niet meer vrezen, noch verschrikt worden, noch gemist worden, spreekt de HEERE.

Ezechiël 34

2 Mensenkind! profeteer tegen de herders van Israël; profeteer en zeg tot hen, tot de herders: Alzo zegt de Heere HEERE: Wee den herderen Israëls, **die zichzelf weiden!** zullen niet de herders de schapen weiden?

3 Gij eet het vette, en bekleedt u met de wol, gij slacht het gemeste, maar **de schapen weidt gij niet.**

De Deur

Johannes 10

7 Jezus dan zeide wederom tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur der schapen.

8 Allen, zovelen als er voor Mij zijn gekomen, zijn dieven en moordenaars; maar de schapen hebben hen niet gehoord.

9 **Ik ben de Deur**; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden (tegenovergestelde van 'verloren gaan'); en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden. (omdat het schaap achter de Herder aanloopt!)

De Heere zegt dat Hij niet alleen de Goede Herder is, maar dat Hij ook de Deur is. Waar het hier wérkelijk over gaat, is *nieuw Leven*. En om nieuw leven te ontvangen, moet je *wedergeboren* worden. De Deur door naar het Nieuwe Verbond der Genade, de Deur door naar de nieuwe Schepping. (zie ook de studie 'Ik ben de Goede Herder; Ik ben de Deur')

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?

Het getal 100 in de Bijbel

Het gaat om honderd schapen. Het getal honderd komt vaak voor in de Bijbel. Honderd heeft, in de Bijbel, te maken met het *ingaan in het Koninkrijk van God*. Ingaan in de eeuwige Zaligheid. Honderd is de *vervulling*, of volheid, van tien; 10x 10. De *tien* staat in de Bijbel voor het 'Woord van God'. Degene die zijn verantwoordelijkheid neemt ten opzichte van Zijn Woord, dus degene die Zijn Woord *geloofd*, wordt *behouden*. Honderd spreekt over het *ingaan* in het Koninkrijk der Hemelen. Ook de *Poort* van de *Voorhof*, van de *Tabernakel* (uitbeelding van de Gemeente) is 100 (20 x 5 ellen), net zoals de Deur en Voorhangsel van de Tabernakel (10 x 10 ellen). Abraham was *honderd* toen hij Izaäk kreeg. En Christus, is het Ware Zaad van Izaäk. Christus heeft door wedergeboorte nieuw, eeuwig Leven aan het Licht gebracht.

Mattheüs 19

29 En zo wie zal verlaten hebben, huizen, of broeders, of zusters, of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers, **(leven van de oude mens)** om Mijns Naams wil, die zal **honderdvoud** ontvangen, en het **eeuwige leven** beërven. **(nieuwe, eeuwige leven)**

Een kameel door het oog van de naald

Mattheüs 19

23 En Jezus zeide tot Zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, dat een rijke bezwaarlijk in het Koninkrijk der hemelen zal ingaan.

24 En wederom zeg Ik u: Het is lichter, dat een **kemel** **(kameel; letter gimel)** ga door het oog van een naald, dan dat een rijke inga in het Koninkrijk Gods.

De derde Hebreeuwse letter is de 'Gimel' ג en heeft getalswaarde 3, en betekent onder andere 'kameel'. Een kameel is, in de Bijbel, een beeld van een *gelovige*. De Hebreeuwse letter Qoph ק heeft getalswaarde 100, en betekent, uitgeschreven, 'het oog van de naald'. De letter *lijkt* ook wel wat op een naald! De Heere Jezus zegt dus dat een 'Gimel', een 3, makkelijker door de 'Qoph', de 100 in gaat, dan een rijke het Koninkrijk zal binnengaan. Een drie door de honderd lukt niet, want je houdt altijd drieën over. $100 : 3 = 33,33333$. Om het Koninkrijk der Hemelen in te kunnen gaan, moet je *alles* verkopen wat je hebt, oftewel je moet de *oude mens* afleggen, en de nieuwe mens aandoen. Wedergeboorte.

Mattheüs 19

24 En wederom zeg Ik u: Het is lichter, dat een kemel **(de Hebreeuwse letter Gimel ג heeft getalswaarde 3, en betekent kameel)** ga door het oog van een naald **(de Hebreeuwse letter Qoph ק heeft getalswaarde 100_en betekent, uitgeschreven, 'oog van de naald')**, dan dat een rijke inga in het Koninkrijk Gods.

Kolossensen 3

9 Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den **ouden mens** met zijn **(dode, eigen)** werken,

10 En aangedaan hebt den **nieuwen mens**, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?

Achtergelaten in de woestijn

Mattheüs 18

11 Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken, dat verloren was.

12 Wat dunkt u, indien enig mens honderd schapen had, en een uit dezelve afgedwaald **(=verloren)** ware, zal hij niet de negen en negentig laten, en op de **bergen** heengaande, het afgedwaalde zoeken?

Wij denken bij een woestijn aan een grote zandvlakte, maar een woestijn kan ook bestaan uit *bergen*, en uit *rotsen*. Er groeit bijna niks. In de woestijn is een tekort aan Water, en water is een beeld van het Woord. Een woestijn is niet vruchtbaar. Het is een beeld van de wereld. (Daarom is een kameel een beeld van een gelovige. Hij draagt water, het Woord, bij zich, en kan daardoor leven in de droogte van de wereld) De schapen worden, door de Herder, achtergelaten in de woestijn. Maar uit de gelijkenis blijkt, dat deze negenennegentig achtergelaten schapen wel *veilig* zijn, en dat ze, op één of andere manier toch genoeg te *eten* hebben.

Een gebergte in de woestijn

Lukas 15

*4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig **in de woestijn**, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?*

Mattheüs 18

*12 Wat dunkt u, indien enig mens honderd schapen had, en een uit dezelve afgedwaald ware, zal hij niet de negen en negentig laten, en **op de bergen** heengaande, het afgedwaalde zoeken?*

Ook het Volk Israël trok als één kudde door de woestijn, en desondanks hadden de Israëlieten tóch te eten. De Heere zorgde voor hen. Er was een overvloed aan eten en drinken. Hoewel het Volk liever in Egypte had gebleven, want daar was eten wat zij *lekker* vond. Het Volk kreeg Manna te eten, dat is een beeld van het Woord van God. Het Volk was onder aanvoering van Mozes ook *veilig* in de woestijn. In Mattheüs achttien staat dat de Herder de schapen achterliet om op de *bergen*, het afgedwaalde schaap te zoeken. In Lukas vijftien staat dat de Herder de schapen achterliet in de *woestijn*. Dus een gebergte in de woestijn. (zie ook de studie 'Manna')

Toepassing in de toekomst

Met deze informatie kunnen we de *volgende* toepassing van de gelijkenis vinden. Een toepassing die de (nabije) toekomst plaats zal vinden. Hier is de gelijkenis dus een *profetische* verwijzing. Er komt in de Bijbel namelijk zo'n gebied voor; **een gebergte in de woestijn**, met een *ontzettend* grote **schaapskooi**. De kudde, een gelovig overblijfsel van het Volk Israël zal daar, in de toekomst, verzameld worden. Een plaats in de woestijn, waar de Heere, tijdens en na de grote Verdrukking over Israël, Zijn Volk *opnieuw* voedsel zal geven. De Heere verzamelt Zijn kudde Israël, nadat Hij Zijn Voeten gezet heeft op de Olijfberg. Bij Zijn Wederkomst zal Hij het gelovig overblijfsel, Zijn kudde, een vluchtweg bieden naar Petra, de schaapskooi.

Zacharia 14

*4 En **Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg**, (**Wederkomst van Christus**) die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten; en de Olijfberg zal in tweeën gespleten worden naar het oosten, en naar het westen, en de ene helft des bergs zal wijken naar het noorden, en de helft deszelve naar het zuiden. (**zodat er een hele grote vallei zal zijn**)*

*5 Dan zult gijlieden (**gelovig overblijfsel**) vlieden door de vallei Mijner bergen (want deze vallei der bergen zal reiken tot Azal (=Petra)), en gij zult vlieden (**vluchten**), gelijk als gij vloodt*

voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, den koning van Juda; dan zal de HEERE, mijn God, komen, en al de heiligen (=de Gemeente, die zeven jaar eerder is opgenomen) met U, o HEERE! (de Heere Jezus Christus komt samen met Zijn Lichaam de Gemeente)

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?

Petra

Israël zal, in de toekomst, verzameld worden in het gebergte van Paran, in de woestijn, in Petra (Jordanië). In de *eerste helft* van de 70^e Jaarweek, kunnen gelovige Joden nog op *eigen initiatief* vluchten naar Petra. Bij Zijn Wederkomst zal Hij een vluchtweg geven aan gelovige Joden aan het *einde* van de grote Verdrukking over Israël. Hij zal hen leiden naar de *andere* schapen in de schaapskooi. Het gelovig overblijfsel van het Volk Israël, zal samen gezet worden als schapen van Bozra. Daar zullen de gelovige Israëlieten veilig zijn, tijdens en na de grote Verdrukking over Israël, Zij zullen gevoed worden door de Herder, en Zijn Lichaam. Vanuit Petra zal de Heere daarna als Voorloper optrekken naar Jeruzalem. (voor meer informatie hierover; zie de studie 'De 70^e Jaarweek' en de studie 'Mattheüs 24')

Deuteronomium 33

2 Hij (Mozes) zeide dan: De HEERE is van Sinai gekomen, en is hunlieden opgegaan van Seir; Hij is blinkende verschenen van het gebergte Paran (=Seir/Sela/Ezau/Edom/Petra/Bozra/Teman; ligt in de woestijn van Edom), en is aangekomen met tien duizenden der heiligen (de Gemeente Zijn Lichaam); tot Zijn rechterhand was een vurige wet aan hen.

Micha 2

12 Voorzeker zal Ik u, o Jakob! gans **verzamelen**; voorzeker zal Ik Israëls overblijfsel **vergaderen** (gelovig overblijfsel dat verzamelt is na de 70^e Jaarweek in Petra); Ik zal het te zamen zetten als **schapen** van te Bozra (= schaapskooi in het Hebreeuws); als een kudde in het midden van haar kooi (schaapskooi) zullen zij van mensen deunen. (het zal een grote menigte van gelovigen zijn)

Openbaring 12

6 En de vrouw (= gelovig overblijfsel van het Volk Israël) vluchtte in de woestijn, alwaar(=Petra) zij een plaats had, haar van God bereid, opdat zij (= De Heere Jezus Christus

en Zijn Lichaam de Gemeente) haar aldaar zouden voeden duizend tweehonderd zestig dagen. (= drieënhalf jaar)

De Heere Jezus Christus vergeeft Zijn Volk alle ongerechtigheid

Na de 70^e Jaarweek zullen degenen die, uit de stal van Israël verloren zijn, verstrooid onder de volkeren, weer teruggevonden worden. De Heere Jezus Christus zal uiteindelijk de gelovigen uit *alle* twaalf stammen verzamelen, dan zijn het *geen* verloren schapen meer. Dit gaat over het *gelovig* overblijfsel van Israël, in de dagen van de Wederkomst van Christus. Dan zijn dus *alle* gelovige Israëlieten weer één kudde op aarde.

Jeremia 50 (een profetie tegen Babel (Babylon), die feitelijk nog moet worden vervuld)
4 In dezelve dagen en ter zelve tijd, spreekt de HEERE, zullen de kinderen Israëls (de tien-stammen van Israël) komen, zij en de kinderen van Juda (de twee-stammen van Israël) te zamen; wandelende en wenende (spreekt van bekering) zullen zij henengaan, en den HEERE, hun God, **zoeken**.

5 Zij zullen naar Sion vragen; op den weg herwaarts zullen hun aangezichten zijn; zij zullen komen en den HEERE toegevoegd worden, met een eeuwig verbond (het eeuwige Nieuwe Verbond der Genade), dat niet zal worden vergeten.

6 **Mijn volk waren verloren schapen**, hun herders (Farizeeën en leidslieden) hadden hen verleid, zij hadden hen gevoerd naar de bergen, zij gingen van berg tot heuvel (vreemde afgoden dienen), zij vergaten hun legering. (zij vergaten hun positie in de Heere)

--

20 In die dagen en te dier tijd, spreekt de HEERE, zal Israëls ongerechtigheid gezocht worden, maar zij zal er niet zijn, en de zonden van Juda, maar zullen niet gevonden worden; want Ik zal ze dengenen vergeven, die Ik zal doen overblijven.

In de toekomst; Eén Herder voor één kudde

Ezechiël 34

2 Mensenkind! profeteer tegen de herders van Israël; profeteer en zeg tot hen, tot de herders: Alzo zegt de Heere HEERE: Wee den herderen Israëls, die zichzelf weiden! zullen niet de herders de schapen weiden?

3 Gij eet het vette, en bekleedt u met de wol, gij slacht het gemeste, maar de schapen weidt gij niet.

--

9 Daarom, gij herders! hoort des HEEREN woord!

10 Alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik wil aan de herders, en zal Mijn schapen van hun hand eisen, en zal ze van het weiden der schapen doen ophouden, zodat de herders zichzelf niet meer zullen weiden; en Ik zal Mijn schapen uit hun mond rukken, zodat zij hun niet meer tot spijze zullen zijn.

11 **Want zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik, ja, Ik zal naar Mijn schapen vragen, en zal ze opzoeken.**

12 **Gelijk een herder zijn kudde opzoekt**, ten dage als hij in het midden zijner verspreide schapen is, alzo zal Ik Mijn schapen opzoeken; en Ik zal ze redden uit al de plaatsen, waarhenen zij verstrooid zijn, ten dage der wolke en der donkerheid. (=de Dag des Heeren, de Wederkomst van Christus, Hij komt dan om te oordelen, en recht te doen)

13 En Ik zal ze uitvoeren van de volken, en zal ze vergaderen uit de landen, en brengen ze in hun land; en **Ik zal ze weiden op de bergen Israëls**, bij de stromen en in alle bewoonbare plaatsen des lands.

14 **Op een goede weide zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen Israëls zal hun kooi zijn; aldaar zullen zij nederliggen in een goede kooi, en zullen weiden in een vette weide, op de bergen Israëls.**

15 Ik zal Mijn schapen weiden, en Ik zal ze legeren, spreekt de Heere HEERE.

16 **Het verlorene zal Ik zoeken**, en het weggedrevene zal Ik wederbrengen, en het gebrokene zal Ik verbinden, en het kranke zal Ik sterken (zieken hebben een Heelmeester nodig); maar het vette en het sterke zal Ik verdelgen, Ik zal ze weiden met oordeel.

17 Want gij, o Mijn schapen! de Heere HEERE zegt alzo: Ziet, Ik zal richten tussen klein vee en klein vee, tussen de rammen (schapen) en de bokken. (Hij maakt onderscheid tussen gelovige en ongelovige schapen)

--

22 Daarom zal **Ik Mijn schapen verlossen** (gelovig overblijfsel uit alle stammen van Israël), dat zij niet meer tot een roof zullen zijn; en Ik zal richten tussen klein vee en klein vee.

23 En Ik zal een enigen (één) Herder over hen verwekken, en Hij zal hen weiden, namelijk Mijn knecht David; die zal ze weiden, en Die zal hun tot een Herder zijn. (de Zoon van David; Christus)

24 En Ik, de HEERE, zal hun tot een God zijn; en Mijn knecht David (type van Christus) zal Vorst zijn in het midden van hen, Ik, de HEERE, heb het gesproken.

25 En Ik zal een verbond des vredes (Nieuwe Verbond der Genade) met hen maken, en zal het boos gedierte uit het land doen ophouden; en zij zullen zeker wonen in de woestijn, en slapen in de wouden.

--

30 Maar zij zullen weten, dat Ik, de HEERE, hun God, met hen ben, en **dat zij Mijn volk zijn, het huis Israëls**, spreekt de Heere HEERE.

31 Gij nu, o Mijn schapen, schapen Mijner weide! gij zijt mensen; maar Ik ben uw God, spreekt de Heere HEERE. (schapen zijn hier een beeld van gelovige Israëlieten)

Het gaat in Ezechiël over *verstrooide* schapen, en over een 'Dag der wolken der donkerheid'. Dat is de 'Dag des Heeren'; de Wederkomst van de Heere Jezus Christus. Hij zal oordelen over Israël en de volkeren. Hij zal dan Zijn gelovige schapen verzamelen, en zal ze brengen naar Israël. De twee- en de tien-stammen worden weer één kudde. De Herder is in het Nieuwe Testament de Heere Jezus Christus. Straks, na de zeventigste Jaarweek, zal Hij, in Zijn Wederkomst alle stammen van Israël bij elkaar brengen.. Gelovigen uit *alle* stammen van Israël zullen dan vergaderd worden tot één kudde, met Eén Herder. Zij zullen gaan wonen in het Beloofd Land van hun voorvaderen.

Deuteronomium 30

5 En de HEERE, uw God, zal u (wedergeboren Volk Israël) brengen in het land, dat uw vaders erfelijk bezeten hebben, en gij zult dat erfelijk bezitten; en Hij zal u weldoen (het Volk zal gezegend worden), en zal u vermenigvuldigen boven uw vaders.

Toepassing in onze tijd

De profetische toepassing van de gelijkenis van het verloren schaap, is dus *straks* van toepassing op de verzamelde kudde van een gelovig overblijfsel van het Volk Israël. Eerst de kudde die uit de grote Verdrukking over Israël komt. Deze wordt verzameld in de woestijn, in Petra. Daarna zal Christus de gelovigen verzamelen uit de 'verloren', verstrooide twaalf stammen van Israël. Alle profetie die van toepassing is op Israël *straks*, geldt *nu* al voor de Gemeente. Dus dat is de volgende toepassing.

Verloren schapen van het Huis Israëls

Mattheüs 15

24 Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls.

De Heere Jezus is in het bijzonder gekomen voor het verloren Huis van Israël. Hij is gezonden naar de verloren schapen van het Volk Israël. Hij kwam tot het Zijne, het Joodse Volk, maar Zijn Volk heeft Hem niet aangenomen. Het gaat dus om de schapen van Israël. De tweestammen, huis van Juda, zijn nog steeds ongelovig, en zullen zich pas in de toekomst laten vinden. Uit de verstrooide tien-stammen van Israël, is de Gemeente voortgekomen. De Gemeente bestaat uit gelovige Joden, en gelovige niet-Joden. Zij waren verloren, maar hebben zich laten vinden.

Mattheüs 15

21 En Jezus van daar gaande, vertrok naar de delen van Tyrus en Sidon. (daar woonden heidenen, oftewel niet-Joden. Die streek heet nu Jordanië)

22 En ziet, een Kananese (heidense) vrouw, uit die landpalen komende, riep tot Hem, zeggende: Heere! Gij Zoon Davids, ontferm U mijner! mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten.

23 Doch Hij antwoordde haar niet een woord. En Zijn discipelen, tot Hem komende, baden Hem, zeggende: Laat haar van U; want zij roept ons na.

*24 Maar Hij, antwoordende, zeide: **Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls.***

25 En zij kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, help mij!

26 Doch Hij antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk het brood (het Woord; Christus) der kinderen te nemen, en den hondkens (=gelovige heidenen) voor te werpen.

27 En zij zeide: Ja, Heere! doch de hondkens (gelovige heidenen) eten ook van de brokjes die er vallen van de tafel van hun heren.

28 Toen antwoordde Jezus, en zeide tot haar: O vrouw (type van de Gemeente)! groot is uw geloof; u geschiede, gelijk gij wilt. En haar dochter (nieuwe generatie) werd gezond (=gelovig, duivel overwonnen) van diezelfde ure.

Ik heb nog andere schapen

Johannes 10

16 Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden één kudde, en één Herder.

Andere= allos (Grieks) = van dezelfde soort, en van dezelfde kwaliteit.

De Goede Herder, de Heere Jezus, zegt in Johannes tien, dat Hij nog *á*ndere schapen heeft. Die *andere* schapen, zijn schapen van *dezelfde soort*. Deze schapen zijn wel bij een *andere* stal, maar ze horen wel degelijk bij *dezélfde* kudde. Er zijn dus *twee* stallen met schapen. Die *andere* schapen zullen de Herder *ook* gaan volgen, en vervolgens zullen al die schapen *één* kudde worden. (van honderd schapen, zodat zij het Koninkrijk der Hemelen kunnen ingaan!!)

Johannes 10

16 Ik heb nog andere schapen (tien-stammen), die van (ek= uit) deze stal (Joodse stal, twee-stammen) niet zijn; deze (gelovigen uit de, eerder verstrooide, tien-stammen) moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem (de Evangelie prediking door de apostelen ná de Opstanding) horen (gehoorzamen= geloven); en het zal worden één kudde, en één Herder.(één kudde = de gelovigen uit de twee- en tien-stammen van Israël)

Deze stal, en die andere stal

Deze stal = De twee-stammen, het Joodse Volk; het huis van Juda

Andere stal = De tien-stammen van Israël; het huis van Efraim

De schapen uit *deze* stal in Johannes tien, zijn de *gelovigen* uit de twee-stammen, Juda. Zij hebben het Evangelie gehoord, en geloofd. Net zoals de discipelen. Zij staan, in deze toepassing, voor de 99 rechtvaardige schapen. De schapen uit die *andere* stal, zijn de *gelovigen* uit de tien-stammen van Israël. Zij staan voor het verloren, afgedwaalde schaap. Zij zijn in 772 voor Christus, door de Assyriërs, verstrooid onder de *heidenen* (In de Bijbel zijn heidenen alle niet-Joden). Dit is in deze toepassing van de gelijkenis, het *verloren schaap*. Het hoorde voorheen immers bij de kudde Israëls.

Het verloren schaap als type van de Gemeente

De tien-stammen van Israël (Efraïm) waren door *ongeloof* verwijderd van alle Beloften en Zegeningen van Israël. Zij zijn *verstrooid* onder de heidenen, en dus zoek geraakt. Zij zijn de hoeren en tollenaars. Door geloof in de Heere Jezus Christus zijn zij weer *nabij gebracht*. Het verloren, verstrooide, schaap liet zich vinden. Daardoor nemen zij nu weer deel aan de Beloften van God, in Christus. En dit gebeurt nu in *onze* Bedeling; want de gelovigen uit Joden, **en** uit Heidenen (niet-Joden), zijn nu samen 'de familie Gods' oftewel 'één kudde de Gemeente, het Lichaam van Christus'. De Gemeente bestaat dus voornamelijk uit gelovigen uit de tien-stammen, maar ook gelovigen uit de twee-stammen. En natuurlijk zijn er ook heidenen (niet-Joden) tot geloof gekomen.

Straks weer verder met het Volk Israël

Alle gelovigen samen, vormen momenteel één **Hemelse** kudde. Straks, bij de Wederkomst van Christus, zal het hele wedergeboren Volk Israël, in verband met de *aardse toepassing*, tot God samengebracht worden. Zij gaan eerst nog door de grote Verdrukking heen. Tot die tijd verzamelt Hij Zich nu eerst een *Hemels* Volk voor Zijn Naam, de Gemeente. (zie ook de studie 'de Gemeente als Tempel')

Handelingen 15

14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen (niet-Joden; verstrooide tien-stammen) heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam. (=de Gemeente)

Vervreemd van het burgerschap van Israël

Paulus zegt in Zijn Brieven aan Efeze en Kolosse, dat de heidenen *vervreemd* waren van het burgerschap van Israël, in plaats van dat de heidenen *vreemd zijn* van het burgerschap Israëls. Paulus insinueert hiermee dat de Efeziërs, en de Kolossensen, ooit *wél* deel hadden aan dat burgerschap. De apostel gaat er verder niet op in. Dat kan betekenen dat de Efeziërs en Kolossensen *zélf* heel goed *weten en begrijpen* wat Paulus bedoelt. Doordat Paulus tegen deze Efeziërs, en ook tegen de Kolossensen zegt dat zij *vervreemd waren*, wil dit zeggen dat er onder hen waren die *ooit* deel hadden aan dit burgerschap van Israël. Zij waren door *ongeloof* verwijderd (door de verstrooiing) van alle Beloften en Zegeningen. Zij werden een verloren schaap. Door geloof in de Heere Jezus Christus is 'die andere stal' weer *nabij* gebracht. Daardoor nemen zij, de gelovigen uit de tien-stammen, weer deel aan de Beloften van God, in Christus. Dit gaat over de Gemeente. De Gemeente die in feite is ontstaan uit de tien-stammen. Daarbij hebben zich natuurlijk ook de gelovigen uit de twee-stammen gevoegd. De Heere is immers gekomen om **de schapen van Israël tot Zich te vergaderen**. Hoe fijn dat wij, niet-Joden, heidenen dus, nu *ook* mogen delen in dezelfde Beloften en Zegeningen van Israël.

Efeze 2

11 Daarom gedenkt, dat gij, die **eertijds heidenen** (verstrooide tien-stammen) waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt (deze stammen waren niet besneden want zij vielen na de verstrooiing onder de heidenen) van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;

12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, **vervreemd van het burgerschap Israëls**, en **vreemdelingen** van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld. (vervreemd wil zeggen dat zij ooit wél deel hadden aan het burgerschap van Israël)

13 Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, **die eertijds verre waart** (verstrooide tien-stammen), nabij geworden door het bloed van Christus.

Handelingen 2

36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls (alle stammen), dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt.

37 En als zij (gelovige Joden uit de twee-stammen, Juda) Wat zullen wij doen mannen broeders?

38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

39 Want u (hoofdzakelijk Joden) komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, **die daar verre zijn** (gelovigen uit de verstrooide tien-stammen, en gelovigen uit de heidenen), zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.

Kolossensen 1

18 En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente (gelovigen uit de twee- en tien-stammen en gelovige heidenen. In feite alle gelovigen), Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

19 Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou;

20 En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelf, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn.

21 En Hij heeft u, **die eertijds vervreemd waart** (gelovigen uit de tien-stammen), en vijanden door het verstand in de boze werken (eertijds ongelovig), nu ook verzoend,

Samen met Christus in de Hemel gezet

In de woestijn van deze wereld heeft de Herder, ook nu, een Schaapskooi, namelijk de Gemeente. De Heere heeft, ook geestelijk gezien, Zijn kudde gezet op een plaats die Hij gekozen heeft. De Gemeente is, samen met Hem in de Hemel gezet, een Hemelse Schaapskooi. Daar is zij geborgen en veilig.

Efeze 2

4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft,

5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

6 En heeft ons mede opgewekt, en **heeft ons** (de Gemeente, Zijn Lichaam) **mede gezet in den hemel in** (tesamen met; in nauwe verbondenheid met) **Christus Jezus;**

5 En als hij het gevonden heeft, legt hij het op zijn schouders, verblijd zijnde.

Wat Hij kwijt was, heeft Hij gevonden

De Heere is gekomen om te zoeken en te vinden, dat wat verloren was. Alleen Degene Die iets verloren heeft, zoekt naar hetgeen dat Hij kwijt is. Het is de Heere Jezus Christus, Die iets verloren is, en Hij zoekt dat voor Zichzelf terug, en Hij vindt het ook. Nadat de Heere Zijn verloren schaap heeft gevonden, brengt Hij het weer thuis. De Herder weet de weg, Hij brengt het terug. Het schaap hoeft niet eens zélf te lopen, want de Herder neemt het schaap op Zijn Schouder.

De Stem van de Herder volgen

Door geloof, en wedergeboorte, worden ook wij gedragen door de Heere Jezus Christus. Wij zouden in geloof wandelen, de Herder achterna. Zijn Stem, Zijn Woord volgen. Hij weet de Weg, want Hij *is* de Weg! Als de weg voor ons te zwaar is, dan zal Hij ons dragen. Laat je door de Heere dragen, dan komt alles vanzelf goed. Hij heeft ons zondaren, tot Zich teruggebracht. Hij zorgt voor ons in onze dienst aan Hem. Zijn Liefde brengt ons tot Zijn kudde.

Efeze 2

8 Want uit genade zijt gij zalig geworden (= gered; eeuwig leven verkregen) door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave (dit eeuwig leven);

9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken (de nieuwe mens in Christus), welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

5 En als hij het gevonden heeft, legt hij het op zijn schouders, verblijd zijnde.

Heerschappij is op Zijn Schouder

Jesaja 9

5 Want een Kind (=de Heere Jezus) is ons geboren, een Zoon (=de Heere Jezus Christus) is ons gegeven, **en de heerschappij is op Zijn schouder**; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;

Sinds de Opstanding van de Heere, sinds Zijn Wedergeboorte, rust er Heerschappij op Zijn Schouder. In de Bijbel is de schouder een beeld van Heerschappij. Dus als er iets op iemands schouder rust, zit daar een beeld van Heerschappij achter. Als de Heere Zijn verdwaalde, en verstrooide, kudde van Israël weer gevonden heeft, en als Zijn kudde, in de toekomst, weer compleet is, is de Herder *verblijd*. Hij legt het verdwaalde schaap op Zijn Schouder, en brengt het naar Jeruzalem. Dan zal het wedergeboren Volk Israël namens Christus heersen (schouder) over de volkeren, in het geopenbaarde Koninkrijk op aarde.

Jesaja 46

3 Hoor naar Mij, o huis van Jakob, en het ganse (gelovig) **overblijfsel van het huis Israëls!** gij die **van Mij gedragen zijt** van den buik aan, en opgenomen van de baarmoeder af.

4 En tot den ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik ulieden **dragen**; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen, en **Ik zal dragen en redden**.

5 En als hij het gevonden heeft, legt hij het op zijn schouders, verblijd zijnde.

Zijn verloren schapen worden teruggebracht

Het Volk Israël is momenteel verstrooid onder alle volkeren. De tien-stammen werden in 772 voor Christus, door de Assyriërs, verstrooid onder de heidenen. Daarna werden ook de twee-stammen verstrooid in het jaar 70 na Christus. Toen hebben de Romeinen, onder leiding van Keizer Titus, Jeruzalem verwoest, en het Volk in ballingschap verstrooid. Vanaf het moment dat de Heere Jezus Christus Zijn Voeten zet op de Olijfberg, bij Zijn Wederkomst, zal Hij Zijn wedergeboren, gelovige, Volk weer terugbrengen in het Land Israël. Dat beloofde Land Israël zal *veel* groter zijn dan de hedendaagse *staat* Israël. Dan zal de Heere, de Herder, Zich *verblijden* dat Zijn verloren schapen weer één kudde zijn. Hij vindt terug wat Hij verloren was. Hij vindt terug wat Hij gezocht heeft. Hij is dan wedergekomen tot het Zijne, en de zijnen zullen Hem dan aannemen.

De Heere zal verblijd zijn over Israël

Deuteronomium 30

1 Voorts zal het geschieden, wanneer al deze dingen over u zullen gekomen zijn, deze zegen of deze vloek, die ik u voorgesteld heb; zo zult gij het weder ter harte nemen, onder alle volken, waarheen u de HEERE, uw God, gedreven heeft; **(verloren schapen)**

2 En gij zult u bekeren **(wedergeboorte van het Volk Israël)** tot den HEERE, uw God, en Zijner stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebiede, gij en uw kinderen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel.

3 En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis **(verstrooiing; ballingschap)** wenden, en Zich uwer ontfermen; en **Hij zal u weder vergaderen uit al de volken, waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had.** **(de verloren schapenzijn gevonden)**

--

9 En de HEERE, uw God, zal u doen overvloeien in al het werk uwer hand, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht uwer beesten, en in de vrucht uws lands, ten goede; want **de HEERE zal wederkeren, om Zich over u te verblijden** ten goede, gelijk als Hij Zich over uw vaders verblijd heeft;

Psalm 122

1 Een lied Hammaaloth, van David **(type van de Heere Jezus Christus)**. Ik **verblijd** mij in degenen, die tot mij zeggen: Wij zullen in het huis des HEEREN gaan.

2 Onze voeten zijn staande in uw poorten, o Jeruzalem!

3 Jeruzalem **(type van het geopenbaarde Koninkrijk op aarde)** is gebouwd, als een stad, die wel samengevoegd is;

4 Waarheen de **(twaalf)** stammen opgaan, de stammen des HEEREN, tot de getuigenis Israëls, om den Naam des HEEREN te danken.

6 En te huis komende, roept hij de vrienden en de geburen samen, zeggende tot hen: Weest blijde met mij; want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was.

Gij zijt Mijn vrienden

Johannes 15

13 Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden.

14 Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebiede.

15 Ik heet u niet meer dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat zijn heer doet; maar **Ik heb u vrienden genoemd**; want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt.

Het was *Zijn* schaap. Hij heeft *Zijn* schaap gevonden, daarom is er blijdschap in het Huis van de Herder. Het thuis van de Herder is de Hemel. De geburen zijn degenen die vlakbij Hem zijn, die Hem het meest na staan. De vrienden, en de geburen, zijn een beeld van de Gemeente. De Gemeente, het Lichaam van Christus, dat samen met Hem in de Hemel gezet is. De Gemeente is *het begin* van de verkregen Heerlijkheid van Christus. Als Loon voor Zijn gehoorzaamheid (tot in de dood), en Trouw aan God de Vader. De Gemeente is Zijn persoonlijk Bezit, het is Zijn *Loon*. Het wedergeboren Volk Israël, in de toekomst, zal óók Zijn Loon zijn. Straks, bij de Wederkomst van Christus, zal Zijn Loon, de Gemeente, bij Hem zijn.

Logisch, wij zijn immers Zijn *Lichaam*. Het Hoofd komt natuurlijk niet zonder Zijn Lichaam!
Ook wij zullen ons dan *verblijden* in Christus dat de dwalende schapen weer thuis zijn.

Kolossensen 1

18 En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

Openbaring 22

*12 En zie, Ik kom haastiglijk en **Mijn Loon** (=Heerlijkheid= de Gemeente, Zijn Lichaam) is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn. (=de Dag des Heeren, het oordeel)*

Jesaja 40

*10 Ziet, de Heere HEERE zal komen tegen den sterke, en Zijn arm zal heersen; ziet, **Zijn Loon is bij Hem** (= de Gemeente, Zijn Lichaam), en **Zijn arbeidsloon** (Wedergeboren Joodse Volk, Israël straks, na de 70^e Jaarweek)) is voor Zijn aangezicht.*

Jesaja 62

*11 Ziet, de HEERE heeft doen horen, tot aan het einde der aarde: zegt der dochter van Sion: Zie, uw Heil komt; zie, **Zijn loon** is met Hem, en **Zijn arbeidsloon** is voor Zijn aangezicht.*

*12 En zij (wedergeboren Israël) zullen hen (de Gemeente, Zijn Lichaam) noemen het heilige volk, de verlost des HEEREN; en gij (Jeruzalem) zult genoemd worden de gezochte (**het verloren schaap is gevonden**), de stad, die niet verlaten is.*

6 En te huis komende, roept hij de vrienden en de geburen samen, zeggende tot hen: Weest blijde met mij; want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was.

Bewust van de zondige positie

Er is meer blijdschap over dat wat verdwaald was, en weer teruggevonden is, dan over de negenennegentig Farizeeën die zichzelf rechtvaardigen. De Heere houdt zich bezig met de gelovige mens, die van zichzelf wéét dat hij een zondaar is. Zijn schaap heeft zich laten vinden door de Herder, en heeft zich laten oprapen door de Herder. Het schaap heeft zich laten leggen op de schouder van de Herder. Het schaap heeft alles overgelaten aan het Woord, en het Werk van de Herder. De Heere bemoeit zich met zondaren, die zich bewust zijn van hun zondige positie. Dit deed Hij In het verleden, en doet Hij in het heden, en zal Hij blijven doen in de toekomst.

7 Ik zeg ulieden, dat er alzo blijdschap zal zijn in den hemel over een zondaar, die zich bekeert, meer dan over negen en negentig rechtvaardigen, die de bekering niet van node hebben.

Niemand wordt door de Wet gerechtvaardigd

Filippensen 3

*9 En in Hem gevonden worde, **niet** hebbende mijn **rechtvaardigheid, die uit de wet is**, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het **geloof**;*

10 Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;
11 Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden.

Mattheüs 23

1 Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn discipelen,
2 Zeggende: De Schriftgeleerden en de Farizeën zijn gezeten op den stoel van Mozes;
3 Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken (**werken van de Wet**); want zij zeggen het, en doen het niet. (**ze deden zelf geen werken van de wet**)
4 Want zij binden lasten (**de werken van de Wet**), die zwaar zijn en kwalijk om te dragen, en leggen ze op **de schouderen** der mensen; (**Heerschappij van de Wet**) maar zij willen die met hun vinger niet verroeren.

De negenennegentig schapen, als beeld van de ongelovige leidslieden van het Joodse Volk, beschouwen *zichzelf* als rechtvaardigen, door de godsdienstige werken van de Wet te doen. Althans een poging daartoe, want de mens is niet in staat de Wet te volbrengen. Zij prediken de Wet van Mozes. De negenennegentig schapen zeggen geen vergeving, en verlossing, op grond van bekering, nodig te hebben. Zij denken door de werken der Wet, gerechtvaardigd te kunnen worden voor God. Zij blijven in hun zonde van ongelof. Zij zijn niet behouden. Het ene schaap, de hoeren en de tollenaars, *weten* van zichzelf dat zij zondaren zijn. Zij geloven Zijn Woord. Daarom kunnen zij een beroep doen op de Genade van God. Zij worden dan ook door de Heere Jezus Christus gezocht, en gevonden, en thuisgebracht.

Galaten 5

3 En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is **de gehele wet** te doen.
4 Christus is u ijdel geworden, **die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen.**
5 Want wij verwachten door den Geest, uit het geloof, de hoop der rechtvaardigheid.

Niet het schaap, maar de Heere gaat op zoek

Deze gelijkenis ging over degenen die verloren waren maar, in volkomen herstel, terug gebracht worden tot de oorspronkelijke Eigenaar. Dat is wat de Heere Jezus hier naar voren brengt. De Zoon des mensen is gekomen om te zoeken, en zalig te maken, dat Hij verloren was. Want niet het *verlorene* gaat op zoek naar Degene Die wat verloren heeft; maar de Verliezer zoekt naar hetgeen Hij verloren heeft, om het verlorene terug te vinden. Niet het schaap, maar de Heere Zelf gaat op zoek, om Zijn schaap terug te vinden.

Hoogste en laatste toepassing

Lukas 15

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vinde?
5 En als hij het gevonden heeft, legt hij het op zijn schouderen, verblijd zijnde.

6 En te huis komende, roept hij de vrienden en de geburen samen, zeggende tot hen: Weest blijde met mij; want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was.

De Mens waarover wordt gesproken, is God Zelf. Honderd spreekt in de Bijbel, over 'ingaan in het Koninkrijk'. Het honderdste Schaap is, in *hoogste toepassing*, het Lam Gods. Het Lam van God dat vanwege onze zonden, verloren dreigde te gaan aan het kruis. Maar vanwege Zijn Geloof, Trouw en Gehoorzaamheid aan God, werd Hij opgewekt uit de dood. De Heere Jezus Christus, het Lam van God, werd op de schouder gelegd, omdat aan Hem is gegeven alle Heerschappij en Macht in Hemelen, en op aarde. En bij Zijn terugkeer in de Hemel, is daar dan ook grote blijdschap. Blijdschap (dus ook; verblijd zijn, lachen, vrolijk zijn, vreugde) is in de Bijbel *altijd* een verwijzing naar het Nieuwe Verbond der Genade. Blijdschap is immers Vrucht van de Geest.

1 Petrus 2

24 Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt.

25 Want gij waart als **dwalende schapen**; maar gij zijt nu **bekeerd tot den Herder en Opziener uwer zielen**.

Tot slot

Herder = Ra-ah = רעהו = weiden; voeden; verzorgen; Vriend; Naaste.

De Herder verzamelt, hoedt en leidt en voedt Zijn kudde. Exact hetzelfde doet onze Hogepriester, de Heere Jezus Christus voor Zijn Lichaam, de Gemeente. Hij leidt ons, en weidt ons, en voedt ons op. Hij bouwt aan Zijn kudde. Hij geeft ons wat wij nodig hebben. Hij zorgt voor ons. Schapen zijn volgzaam. Van ons als schapen wordt dus verwacht dat wij Zijn Stem, Zijn Woord, volgen. Dat wij onszelf opdragen aan Hem. Hij draagt ons op Zijn Schouder. Hij leidt ons *uit* deze wereld. Hij leidt ons *uit* religie. Hij leidt ons *uit* de dood. Hij plaats ons in de vrijheid, en geeft ons wat wij nodig hebben. Hij zorgt voor ons. Zijn Oog is op ons. Wij danken Hem voor Zijn Liefde en Barmhartige Genade.

Amen.

